

Der sidder en neger i haven

JESPER WUNG-SUNG, født 1971, debuterede 1998 med novellesamlingen *To ryk og en aflevering*, der indbragte ham BogForums debutantpris. I 2000 modtog han Statens Kunstfonds Treårige Arbejdslegat. Seneste udgivelse *Lidt berømt, meget berygtet*, 2006. Tildelt hæderslegatet Harald Kildde og Peder Jensen Kjærgaards fond samme år.

Foto: Robin Skjoldborg

JESPER WUNG SUNG:

Mand er fra Marstal, 2007

1 - Der sidder en neger i haven.

Hun så på ham med røde kinder.

Han stillede koppen på bordskåneren, lagde fjernstyren på det ene armlæn og brillerne på det andet. Tæppet hængt på fodskamlen.

Han gik hen til vinduet. Ganske rigtigt: Der sad en neger i haven.

Han returnerede til lænestolen, tog tæppet over sig, brillerne på, koppen op og tændte for fjernsynet. Hun havde sans for at spidde hans balancenerve med den slags, en evne til, når han havde sat sig til rette, at henlede opmærksomheden på noget, som måske hang skævt, kunne være i *ordene*, snart gik i *strykker*. Han slukkede, lagde alt fra sig, foldede tæppet på fodskamlen, og gik hen til vinduet. Hun havde ret: Der sad en neger i haven.

Der var ikke noget at tage fejl af. Lige ved flagstangen.

Men man må aldrig opgive håbet: Det kunne være et meget solbrændt postbud. En afløser uden uniform og kondition. Ting har en årsag, ligesom de har en løsning.

Han bankede knoerne mod ruden. Han rommede sig.

Han sagde *shhyy* og *huusshh*. *Shhyy*, *shyy* og *huusshh*, *huusshh*.

Der sad stadig en neger i haven.

25 Så tog han træsko på og gik ud.

Han sagde: - Dette er privat grund.

Han sagde: - Du kan ikke sidde her.

Han sagde: - Forstår du hvad jeg siger?

30 Negeren nikkede endelig. Der var forståelse. Han nikkede flere gange. Fuld forståelse. Han spærrede endda øjnene op og åbnede oven i købet munden. Han sang:

*We are the champions/ no time for losers/
'cause we are the champions of the world!*

35 Ting kræver modtræk. Han gik ind i garagen for at komme udbevaebnet med en plasticpose med tomme flasker. Her blev han stående måløs, kneb øjnene sammen og sank lidt i knæene, men der var ingen tvivl: Der sad *to* negre i haven. Han tog sig sammen, vendte om og kom ud med endnu en pose, sænkede panden og hankede op i begge, så kort op, hvorefter han slap poserne og klappede over flisegangen til døren.

40 - Er han væk?

45 Hun stod i døråbningen mellem køkken og stue med armene foran brystet. Han tog kikkerten fra chatollet og trådte hen til vinduet. Det gælder om at være et skridt foran, allerede oppe i hovedet.

- Vi må hellere fodre dem, sagde han uden at sænke kikkerten.

Hun sagde: - Dem? Er der *to*?

Han sagde: - Fire.

50 Maden måtte ikke være for god eller for dårlig. Der måtte ikke være for meget eller for lidt.

- Hva' med snobrød? spurgte hun.

Han rystede på hovedet.

- Knæbrød? Kiks? Saltstrænger?

55 Han sagde: - Giv mig fadet med frikadeller.

Hun sagde: - Kommer de så ikke igen?

Han smilede, før han førte pegefingeren i en bue mod tingene.

60 Han åbnede døren med fadet foran sig, drejede skarpt til venstre og satte i gang med lange, afmålte skridt over græsplanen. For hvert skridt lod han en frikadelle falde til jorden. Han løftede fadet over hækken i skellet og ind på nabovens grund. Yup! Han nåede ikke at sætte noget fra sig, inden både fad og frikadeller blev nappet af ti sorte hænder, hævet over munde der åbnede sig og sang:

*We are the champions/ no time for losers/
'cause we are the champions of the world!*

70 Han stod ved vinduet med kikkerten i den ene hånd og telefonen i den anden. Han ville gerne tale med borgmesteren. Borgmesteren sad i møde.

Han sagde: - Så venter jeg.

Imens noterede han sig udviklingen i haven. Der sad nu en i fuglebædet, det var, hvad man kunne forvente. Men han håbede ikke at hun opdagede, at der også sad en eller to ude i rosenbedet.

Så blev han endelig stillet ind til borgmesterkontoret.

Han sagde: - Vi har en situation her.

Tavshed i den anden ende, så et klik, inden de sang:

80 *We are the champions/ no time for losers/
'cause we are the champions of the world/*

- Vi lader dem beholde området omkring flagstangen.

Hun lavede en ufrivillig piruet.

- De har en stærk flokmentalitet, forklarede han.

- Pas på dig selv, sagde hun.

85 *Han trådte to skridt ud i haven. Med hækkesaksen aftegnede han områdets areal.*

Han sagde: - Der vil blive opført et hegn.

Han sagde: - Et hegn hvortil vi deler udgifterne.

Han sagde: - Derefter lever vi i fuld fordragelighed.

90 *Han lagde mærke til én i flokken. En af de nye. Han skilte sig ud. Han genkendte ham på tænderne. De var ikke nær så hvide som de andres, da de åbnede munden og sang:*

*We are the champions/ no time for losers/
'cause we are the champions of the world/*

95 - De har vores søn, sagde han.

Hun tog hænderne op for øjnene.

Hun sagde: - Du må frelse ham.

Han sagde: - Jeg får det sidste ord.

100 *Mens han svingede med kantklipperen bevægede han sig i cirkler ud på græsset og spejdede efter sønnen. Da fik han øje på datteren. Han greb resolut ud efter hende blot for at opdage en lille neger ved hvert af hendes sorte bryster. Spædbørnene slap vorterne, åbnede munnene, og de sang:*

105 *We are the champions/ no time for losers/
'cause we are the champions of the world/*

Haven var som et stort muldvarpeskud: Den var dækket af negre.

Da solen gik ned, slukkede de lyset for ikke at spottes.

- Hvorfor har vi så store ruder?

Han slog brædder for alle vinduer, ind- og udgange.

Nu kunne man høre dem langs facaden. Og i tagrenden.

- Mon rendejerne bliver bøjet?

Så på taget.

115 *Han sagde: - Det er et tegn.*

Hun sagde: - En prøve.

Han sagde: - Det kan være et tv-show!

Hun sagde: - En sølvbryllupsgavel!

120 *De rettede ryggen og smilede mod hvert af stuenes hjørner. Det udløste øjeblikkelig rumsteren i skorstenen, og hun nettede sig med begge hænder, mens han gik i knæ og rakte hån-*

den frem for at tage imod værten, når denne trådte ud af pejsen. Et sort håndtryk, der ikke smittede af, og så det sorteste sorte omvendte hoved der kom til syne og sang:

125 *We are the champions/ no time for losers/
cause we are the champions of the world!*

Det lykkedes dem at dække huller ved at vælte begge lænestole op mod pejsen.

De sad på gulvet med ryggen mod bunden af lænestolene.

130 Hun sagde: - Han var sådan en god dreng.

Hun sagde: - Hun var sådan en kærlig pige.

Hun sagde: - Et tegn.

Han sagde: - En prøve.

De rakte ud efter hinandens hænder.

135 - Dengang vi ikke kunne tænde op i grillen, sagde han. -

Jeg var sammen med Signe.

- Dengang din ring forsvandt ud i kloaksystemet, sagde

hun. - Jeg var på kasino med Martin.

- Da du så på mig i dag med det blik ved vinduet, sagde

140 han. - Jeg var sikker på du ville skilles.

Hun sagde: - Har du nogensinde tænkt på at gå fra mig?

Han sagde: - Jeg har ikke tænkt på andet.

Hun sagde: - Det har jeg heller ikke.

Han sagde: - Hvad fik dig til at blive?

145 Hun sagde: - Konceptet.

Hånd i hånd bevægede de sig lydløst gennem huset.

150 Der sad en neger på plæneklipperen. På malerbøtterne. På cykelstyret, stangen, sadlen og bagagebæreren. Tre på høvlebænken. De kunne kun håbe på, de ikke trådte på en. Ingen reaktion da bildøren åbnedes. De fik lemmet sig ind, lukket og låst. Deres vejtrækning var det eneste som høretes. Det var ikke umuligt, at de sov med åbne øjne. Han lod bilen trille ud af carporten i frigeår.

155 De kunne anes overall. Langs hækken. På hækken. I flagstangen. Hen ad kantklipperens ledning. Regnmaleren. På postkassen. I poser med tomme flasker.

Så blev deres flugtforsøg opdaget. De dukkede sig i bilen ved det pludselige lys, som blev der skudt efter dem. Det var et hav af små flammer. Langs indkørslen og ned ad vejen.

160 Tændte lightere der bølgede frem og tilbage, mens de sang:

*We are the champions/ no time for losers/
cause we are the champions of the world!*

Ude på vejen satte bilen i fart. Hun holdt øje med bakspejlet.

165 Han med sidespejlet. Der var ingen efter dem. De var undsluppet, de var frelst. Så turde de se på hinanden og smile. Der var ikke behov for ord. Alligevel åbnede de munden, og de sang.